

Nr 9.

Av herr **Olofsson** i *Digernäs*, om *ändring i 23 § av förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.*

I § 23 av förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxeringen föreskrives vilka personer, som må verkställa granskning av de skattskyldigas deklARATIONER, och antalet, beträffande taxeringsnämnden, inskränker sig till högst tre personer, men kan också, därest beskattningsnämnden utser den förordnade ledamoten, bestå av endast två. Mig synes som nämnda föreskrift innebär ett misstroende mot vissa personer inom taxeringsnämnden, men också en skuggrädsla för innehållet i en del deklARATIONER.

Då jag i kändedom om vissa förhållanden har fått den uppfattningen, att det i särskilda fall kan ens för hela taxeringsnämnden vara svårt att få en rätt uppfattning om deklARATIONENS riktighet och att dess innehåll är med verkliga förhållanden överensstämmande, måste det bli så mycket osäkrare med granskningen, då det sker av endast några få personer. Jag kan ej heller förstå varför granskningen av deklARATIONERNA skall inskränka sig till några få inom nämnden, då § 52 i förut nämnda anvisningar ger så klara föreskrifter för alla ledamöter av taxeringsnämnden att samvetsgrant pröva alla meddelade uppgifter m. m. Jag hyser också den åsikten, att de skattskyldiga ej böra sättas på alltför stränga prov, som röra heder och samvete. Det kan leda till ett moraliskt och rättsligt fördärv, om ej deklARATIONERNA med omsorg och verklig sakkunskap granskas.

Jag hemställer därför,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxeringens § 23 att alla ledamöter av taxeringsnämnden

måtte vara lika berättigade som skyldiga till att granska alla till nämnden inkomna deklARATIONER och uppgifter.

Jag hemställer vidare, att bevillningsutskottet får i uppdrag att formulera nämnda § i överensstämmelse med mitt nu gjorda förslag.

Stockholm den 19 jan. 1917.

Johan Olofsson.
